

27 Ιανουαρίου 2020

Η τόλμη του Θεού...

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή





Η τόλμη που υπάρχει μέσα στην απόφαση του Θεού να δημιουργήσει υπάρξεις κατ' εικόνα και ομοίωσή Του, είναι το αποκορύφωμα της παντοδυναμίας, ή καλύτερα, η υπέρβαση αυτής της κορυφής με την εκούσια ανάληψη αδυναμίας. Γιατί «το ασθενές του Θεού ισχυρότερον των ανθρώπων» (Α' Επιστολή προς Κορ. 1, 25).

Vladimir Lossky

Το σύμπαν είναι ο αμπελώνας που δόθηκε στους ανθρώπους από το Θεό. «Όλα τα πράγματα είναι για μας, όχι εμείς γι' αυτά», λέει ο Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

Το κάθε τι είναι δώρο του Θεού στον άνθρωπο, ένα σημάδι της αγάπης του. Όλα τα πράγματα μαρτυρούν τη δύναμη της αγάπης του Θεού, την καλή του θέληση ή τη χάρη, και μας τη μεταβιβάζουν. Κατά συνέπεια το κάθε τι είναι ένα όχημα γι' αυτό το θεϊκό δώρο της αγάπης, όπως το κάθε δώρο που κάνουμε ο ένας στον άλλο είναι ένα σημάδι και ένας φορέας της μεταξύ μας αγάπης. Αλλά ένα δώρο απαιτεί ένα αντίδωρο, ώστε αυτή η αγάπη να γίνει αμοιβαία και να πραγματοποιηθεί. Προκειμένου, όμως, για το Θεό, ο άνθρωπος δεν μπορεί να επιστρέψει τίποτε απ'

όσα έχει λάβει απ' το Θεό για τις ανάγκες του· κατά συνέπεια, το δώρο του ανθρώπου στο Θεό είναι η θυσία, κι αυτός την προσφέρει μ' ευχαριστία κ' ευγνωμοσύνη. Το δώρο του ανθρώπου στο Θεό είναι θυσία και «ευχαριστία» με τήν ευρύτερη έννοια.

Ακόμη, με την προσφορά του κόσμου στο Θεό, σαν ένα έργο θυσίας, θέτουμε σ' αυτό τη σφραγίδα του δικού μας έργου, της κατανόησής μας, του πνεύματος της θυσίας μας και της κίνησής μας προς το Θεό. Όσο περισσότερο αντιλαμβανόμαστε την αξία και τον πλούτο της θείας Χάριτος, και αναπτύσσουμε τις δυνατότητές της αυξάνοντας έτσι τα τάλαντα που μας έχουν δοθεί, τόσο περισσότερο υμνούμε το Θεό και του δίνουμε χαρά, αποδεικνύοντας μ' αυτό τον τρόπο, ότι συμμετέχουμε ενεργά στο διάλογο της αγάπης μας μ' Εκείνον.

π. Δημήτριος Staniloae

Στον τεράστιο καθεδρικό ναό που είναι το σύμπαν του Θεού, ο κάθε άνθρωπος είτε είναι λόγιος είτε είναι χειρωνακτας, καλείται να ενεργήσει σαν «ιερέας» ολόκληρης της ζωής του· να πάρει ό,τι είναι ανθρώπινο και να το μετατρέψει σε μια προσφορά και σ' έναν ύμνο δόξας.

Paul Evdokimov

Αν λίγοι άνθρωποι γίνουν προσευχή -προσευχή που είναι «αγνή» και τελείως άχρηστη κατά τα φαινόμενα - μεταμορφώνουν το σύμπαν με μόνο το γεγονός της παρουσίας τους, με την ίδια τους την ύπαρξη.

Olivier Clement

Είσαι ένας κόσμος μέσα σ' ένα κόσμο· κοίταξε μέσα σου και θα δεις εκεί όλη τη δημιουργία. Μην κοιτάζεις τα εξωτερικά πράγματα, αλλά στρέψε όλη σου την προσοχή σ' αυτό που βρίσκεται μέσα. Συγκέντρωσε όλο το νου σου μέσα στο πνευματικό θησαυροφυλάκιο της ψυχής σου κι ετοίμασε για τον Κύριο ένα ναό δίχως εικόνες.

Άγιος Νείλος Αγκύρας

Νομίζει κανείς, ότι μπορεί να γνωρίζει ένα πράγμα, σαν άνθρωπος, μόνο μέσω της συμμετοχής.

Το καλό και το κακό, εδώ στη γη, είναι αδιάσπαστα δεμένα μαζί. Αυτό για μας είναι το μεγάλο μυστήριο της ζωής πάνω στη γη. Εκεί όπου το κακό είναι στη, μεγαλύτερή του ένταση, εκεί επίσης πρέπει να υπάρχει το μεγαλύτερο καλό. Αυτό για μας δεν είναι καν υπόθεση. Είναι αξίωμα.

Το κακό δεν πρέπει να το αποφεύγουμε αλλά πρώτα να συμμετέχουμε σ' αυτό και να το κατανοούμε μέσ' από τη συμμετοχή, και μετά με την κατανόηση να το εξαγιάζουμε και να το μεταμορφώνουμε.

Julia de Beausobre

Οι άγιοι πρέπει να μετανοούν όχι μόνο για τους ίδιους αλλά επίσης και για χάρη των διπλανών τους, γιατί δίχως πρακτική αγάπη δεν μπορούν να γίνουν τέλειοι. Έτσι διατηρείται ολόκληρο το σύμπαν κι ο καθένας μας βοηθιέται προνοητικά από τον άλλο.

Άγιος Μάρκος ο ασκητής

Ο Θεός δεν επιμένει ή επιθυμεί να θρηνούμε με αγωνία καρδιάς· μάλλον είναι δική του ευχή ότι από αγάπη γι' αυτόν θάπρεπε να χαιρόμαστε με γέλιο στην ψυχή μας.

Πέταξε την αμαρτία και τα δάκρυα είναι περιττά· όπου δεν υπάρχει πληγή, δεν χρειάζεται αλοιφή. Πριν από την πτώση ο Αδάμ δεν έχυne καθόλου δάκρυα· και κατά τον ίδιο τρόπο δεν θα υπάρχουν πια δάκρυα μετά την ανάσταση των νεκρών, αφού η αμαρτία θα έχει καταστραφεί. Γιατί τότε ο πόνος, η λύπη και ο θρήνος θα έχουν φύγει μακριά.

Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος

Η δόξα στην οποία καλείται ο άνθρωπος, είναι να μοιάσει περισσότερο στο Θεό με το να γίνει πιο ανθρώπινος.

π. Δημήτριος Staniloae